

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 85 0 P 046639 17 Rev
Banjaluka, 01.02.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Gorjane Popadić kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Stake Gojković, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca D.O.O. za ...-u stečaju, G. zastupan po punomoćniku O.Z., advokatu iz G., protiv tuženih 1) Ć. (H.) H., nepoznatog boravišta, zastupan po privremenom zastupniku M. Ž., advokatu iz D., 2) Ć. (H.) H. iz G. i 3) K. rođ. Ć. M. iz G., zastupani po punomoćniku H. H., advokatu iz G., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj putem punomoćnika i reviziji izjavljenoj putem zakonskog zastupnika stečajnog upravnika, protiv presude Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 046639 16 Gž od 25.11.2016. godine, na sjednici održanoj dana 01.02.2018. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizije se odbacuju.

Zahtjev tuženih za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Doboju broj: 85 0 P 046639 14 P od 30.06.2016. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužioca da se utvrdi da je kao samostalni držalac stekao održajem pravo svojine na nepokretnosti označenoj kao parcela broj 41/1 Ekonomska zgrada, dvorište, farma, površine 23.610 m², upisana u ZK ul. broj 212 KO K. (po novom premjeru parcela broj 7/3 L., privredna zgrada, površine 6753 m² i P., ekonomsko dvorište, površine 21.247 m², upisana u PL broj 60 KO K.), što su tuženi dužni priznati i trpjeti da se tužilac na osnovu ove presude upiše kao njen vlasnik sa dijelom 1/1 u Zemljišno-knjižnom uredu Općinskog suda u G., u roku od 30 dana. Obavezan je tužilac da tuženim Ć. (H.) H. i K. rođ. Ć. M. na ime naknade troškova parničnog postupka isplati iznos od 4.668,30 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Doboju broj 85 0 P 046639 16 Gž od 25.11.2016. godine, žalba tužioca je odbijena i potvrđena presuda Osnovnog suda u Doboju broj: 85 0 P 046639 14 P od 30.06.2016. godine.

Blagovremeno izjavljenom revizijom putem punomoćnika i revizijom izjavljenom putem zakonskog zastupnika stečajnog upravnika, drugostepenu presudu pobija tužilac, iz razloga

povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlažu da se revizija odbije.

Revizije nisu dozvoljene.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev zahtjev tužioca da se utvrdi da je kao samostalni držalac stekao održajem pravo svojine na nepokretninama bliže označenim u izreci prvostepene presude, zahtjev da tuženi priznaju i trpe da se tužilac na osnovu ove presude upiše kao vlasnik nekretnina sa dijelom 1/1 u Zemljišno-knjižnom uredu Općinskog suda u G., kao i zahtjev za naknadu troškove parničnog postupka.

Odredbom člana 237. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), propisano je da revizija nije dozvoljena ako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude ne prelazi 30.000,00 KM, a u privrednim sporovima 50.000,00 KM.

U slučajevima u kojima revizija nije dozvoljena prema odredbama stava 2. ovoga člana, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostepene presude, ako odluka o sporu zavisi od rješenja nekog materijalno pravnog ili procesno pravnog pitanja, važnog za obezbjeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a naročito, pod uslovima propisanim u člana 237. stav 3. tačka 1. do 3. ZPP.

U reviziji iz stava 3. ovoga člana stranka treba da jasno naznači pravno pitanje zbog kojeg je podnijela reviziju, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava, koja se na njega odnose, te izloži razloge zbog kojih smatra da je ono važno za obezbeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (član 237. stav 4.).

Tužilac je u tužbi označio vrijednost predmeta spora svog nenovčanog potraživanja sa 25.000,00 KM.

Kada se tužbeni zahtjev odnosi na nenovčano potraživanje, za ocjenu prava na izjavljivanje revizije mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju tužilac označi u tužbi (član 53. stav 2. tačka 4) ZPP i član 316. stav 1. u vezi sa članom 321. stav 2. ZPP).

Kako vrijednost pobijanog dijela pravosnažne presude kojim je odlučeno o zahtjevu tužioca od 25.000,00 KM, ne prelazi iznos od 30.000,00 KM, kao uslova za ostvarivanje prava na izjavljivanje revizije, revizija tužioca izjavljena po punomoćniku nije dozvoljena saglasno odredbi člana 237. stav 2. ZPP.

Tužilac se u reviziji pozvao na odredbe člana 237. stav 3. ZPP, navodeći da su nižestepene presude zasnovane na povredama odredaba parničnog postupka i pogrešnoj primjeni materijalnog prava, odredbi člana 322. stav 2, 4. i 5. Zakona o stvarnim pravima („Sl. glasnik RS“, broj 124/08, 3/09, 58/09, 95/11 i 60/15– u daljem tekstu: ZSP), u pogledu zaključka da tužilac nije dokazao da je za vrijeme ratnog stanja bio spriječen da vrši faktičku vlast na nekretninama koje se nalaze na području Republike Srpske, što smatra bitnim za obezbeđenje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Ovakvi navodi revidenta nisu dovoljni da bi sud u konkretnoj situaciji odlučivao o inače nedozvoljenoj reviziji. Oni zapravo predstavljaju revizijske razloge kojima se osporava konkretna drugostepena presuda zbog povrede odredaba parničnog postupka i primjene materijalnog prava, pa proizlazi da revizija nije sačinjena prema odredbi člana 237. stav 4. ZPP.

Slijedom navedenog, na osnovu odredbe člana 247. stav 1, 4. 5. i 6. i odredbe člana 237. stav 2. ZPP, o reviziji tužioca izjavljenoj putem punomoćnika valjalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

Odredbom člana 301b. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), propisano je da u postupku po reviziji stranku mora kao punomoćnik zastupati advokat, osim ako je sama stranka advokat. Izuzetno, stranka može sama izjaviti reviziju ako ima položen pravosudni ispit, odnosno za stranku reviziju može izjaviti punomoćnik koji je prema odredbama ovog ili drugog zakona ovlašten da zastupa stranku, a koji ima položen pravosudni ispit.

U konkretnom slučaju reviziju protiv drugostepene odluke je izjavio tužilac i putem zakonskog zastupnika stečajnog upravnika mr. H. M.

Kako iz ove revizije i spisa predmeta proizlazi da je stečajni upravnik po zanimanju diplomirani ekonomista, a ne lice koje je u smislu odredbe člana 301b. ZPP ovlašteno za izjavljivanje revizije, to revizija nije dozvoljena u smislu odredbe člana 247. stav 2. ZPP.

Shodno navedenom odlučeno je kao u izreci na osnovu odredbe člana 247. stav 1. ZPP.

Zahtjev tuženih za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 982,80 KM je odbijen na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 387. stav 1. istog zakona jer njegovo sastavljanje nije bilo nužno za vođenje parnice.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić